

حرفه طلائی

آشنایی با رشته طلاسازی

سه راه تختی، بلوار هجرت، «هنرستان طلا و جواهر معراج و خضرا»، منطقه ۱۴ تهران. این نشانی شاید به شما دور یا نزدیک باشد. شاید هم بارها از کنار این نشانی رد شده باشید، بدون هیچ توجهی. اما ما با علیرضا رجبی در این هنرستان آشنا شدیم. آن هم در حالی که در کارگاه طلا و جواهر مدرسه سخت مشغول کار و تمرین بود و خودش را برای المپیا طلا و جواهر کشور آماده می‌کرد. علیرضا از آن نوجوان‌هایی است که مثل خیلی از ما رؤیاهای دور و درازی در سر دارد. البته با این تفاوت که رسیدن به آرزو برایش در حد حرف نمی‌ماند و برای رسیدن به خواسته‌اش، از هیچ تلاشی دریغ نمی‌کند. آرزوهایی که باعث شدند، رشته طلا و جواهر را در هنرستان انتخاب کند و از رشته تجربی بگذرد.

علیرضا رجبی سال سوم هنرستان است و در رشته طلا و جواهر درس می‌خواند. می‌گوید سال اول دبیرستان که بودم، وقتی مدیران فهمید می‌خواهم رشته طلا و جواهر را انتخاب کنم، کارنامه‌ام را به من نمی‌داد و می‌گفت: «تو که می‌توانی در رشته تجربی موفق باشی، چرا می‌خواهی هنرستان را انتخاب کنی؟!» اما من به اصرار خودم وارد این رشته شدم و اصلاً هم پشیمان نیستم. او می‌گوید: «مگر مملکت ما چه قدر دکترا یا مهندس می‌خواهد؟! پس مشاغل دیگر چه می‌شوند؟»

■ از کی به این رشته علاقه پیدا کردی؟

از پنج یا شش سالگی.

■ مگر می‌شود؟ نوبت آن سن و سال؟

پدرم کارگاه طلاسازی دارد. وقتی خیلی

کوچک بودم، مرا به کارگاه می‌برد. آنجا همه چیز برایم جالب و هیجان‌انگیز بود. شاید بشود گفت، این شروع علاقه من به صنعت طلا و جواهر بود.

■ درست است که می‌گویند این شغل

خیلی پول‌ساز است؟

نه به این شکل که می‌گویند. به هر حال هر شغلی به سرمایه نیاز دارد. شما بر اساس سرمایه‌ات درآمد خواهی داشت و همین‌طور بر اساس پشتکار و تلاش.

■ یعنی تو به خاطر درآمد به این رشته نیامده‌ای؟

نه. من واقعاً به این صنعت علاقه‌مندم و آرزو دارم یک روز صنعت طلا و جواهر کشورمان بتواند خودش را به کشورهایی که در این زمینه پیشرفت کرده‌اند، مثل ایتالیا و ترکیه، برساند.

■ تو که می‌توانستی در کارگاه خودت طلاسازی یاد بگیری، پس چرا برای درس خواندن هم رشته طلاسازی را انتخاب کردی؟

بله درست است، من می‌توانستم به کمک پدرم طلاساز خوبی بشوم، اما طلاساز تجربی، نه اصولی و فنی. وقتی درس یک تخصص را می‌خوانی، با علم آن رشته هم آشنا می‌شوی. این‌طوری می‌توانی در کارت

طلاسازی

- به طراحی و ساخت انواع زیورآلات از فلزات قیمتی چون طلا و پلاتین، «طلاسازی» می‌گویند.
- «طلاساز» کسی است که پس از ذوب فلزات قیمتی، آن‌ها را شکل می‌دهد و به فرم‌های گوناگون در می‌آورد. به علاوه، طلاساز: خلاق و نوآور است. مشتریان هنگام خرید طلا به زیبایی و ظرافت آن دقت می‌کنند. بنابراین، همواره طلاسازی موفق‌اند که برای ایجاد جذابیت در محصولاتشان تلاش می‌کنند.
- باحوصله و متمرکز است. این کار به دلیل ظرافت بسیار بالایی که دارد، حوصله زیادی می‌خواهد. بنابراین طلاسازان باید بتوانند روی کاری که انجام می‌دهند، خوب تمرکز کنند.
- ریزبین و بادقت است. بنابراین اگر فرد دقیقی هستی، می‌توانی به این شغل فکر کنی.

دیگری می‌سازند و می‌فروشند. البته نه با فلز طلا، با نقره، تیتانیوم، مس یا هر فلز دیگری.

■ **به نظر می‌رسد این رشته با هنر هم در ارتباط است.**

بله، هر چه باشد اول باید ذوق هنری خوبی داشته باشید. کارهای زیبا را بشناسید و بتوانید کار را خیلی با سلیقه و زیبا ارائه بدهید.

■ **توی این رشته چه درس‌هایی اولویت بیشتری دارند؟**

اگر کسی ریاضی را خوب نداند، نمی‌تواند ضخامت‌ها، حجم و اندازه را به دقت محاسبه کند. آن وقت می‌شود همان روش سنتی قدیم که در بازار رواج داشت و ممکن بود کسره‌های طلای زیادی هم داشته باشند. اما به‌طور کلی شیمی بیشترین نقش را در این رشته دارد.

■ **شیمی؟! یعنی طلاسازی هم شیمی‌دان می‌خواهد؟**

ببینید، کلاً طلایی که استفاده می‌شود، طلای خالص نیست. وقتی گفته می‌شود طلای ۱۸ عیار یا ۷۵۰، یعنی ۷۵ درصد طلای خالص و ۲۵ درصد بار. منظور از بار هم نیکل، مس، نقره، و فلزهای دیگر است. البته اگر کسی به شکل علمی بخواهد این کار را انجام دهد، لازم است خواص شیمیایی، فیزیکی و رنگ فلزات را مطالعه کند. این‌طوری می‌تواند با ترکیب این فلزات با طلا به ترکیب جدیدی از رنگ، کیفیت و جنس برسد.

■ **فکر می‌کنی چه کسی بتواند وارد این رشته شود؟**

ابتدا باید کمی شم هنری داشته باشد. بعد باید به ریاضیات و شیمی علاقه داشته باشد و از همه مهم‌تر، تمرکز و دقت در کار است. همین‌طور باید کار یدی هم انجام بدهد.

■ **سال از درس را بگذرانیم و بعد پول در بیاوریم؟**

نه، خیلی‌ها همان سه ماه اول تحصیل هم به درآمد می‌رسند و می‌توانند خرج خودشان را در بیاورند.

■ **چه‌طور؟ تو خودت درآمد داری؟**

بله. من در وقت‌های اضافی در کارگاه پدرم مشغول هستم. ولی هستند دانش‌آموزهایی که در همین مدرسه با همین ابزارهایی که اینجا هست، گردنبنند، دستبند یا زیور آلات

موفق‌تر شوی. من طی دو سالی که به کمک استادان مجرب این مدرسه، این رشته را گذراندم، توانستم در این رشته موفق شوم و به المپیک طلا و جواهر کشوری برسم.

■ **ما شنیده‌ایم این رشته خیلی هزینه دارد.**

بله. البته در این مدرسه دستگاه‌ها، کوره و خیلی از ابزارها را در اختیار ما می‌گذارند و فقط می‌ماند هزینه فلز. آن هم اجباری نیست که حتماً طلا باشد، می‌توان از فلزهای دیگر و ارزان قیمت استفاده کرد. البته اگر کسی واقعاً به این صنعت علاقه داشته باشد، خیلی زود می‌تواند به درآمد برسد.

■ **درآمد! از کی؟**

بستگی دارد که چه قدر به کار علاقه داشته باشید و زمان بگذارید. بعضی‌ها خیلی زود به درآمد می‌رسند. مهم این است که شما به محض اینکه فارغ‌التحصیل می‌شوید، اصلاً بی‌کار نمی‌مانید و خیلی زود در یکی از کارگاه‌های طلاسازی مشغول می‌شوید.

■ **می‌خواهی بگویی که حتماً باید دو**

ورود به شغل

اگر می‌خواهید تحصیلات مرتبط با این شغل داشته باشید، می‌توانید در هنرستان و در شاخهٔ کاردانش، رشتهٔ «طلا و جواهرسازی» را انتخاب کنید. سازمان فنی‌وحرفه‌ای و بعضی از مؤسسات آزاد هم این رشته را آموزش می‌دهند و در پایان هر دوره به کسانی که آن را گذرانده‌اند، گواهی داده می‌شود. از جملهٔ این دوره‌ها دورهٔ تعمیرات، مخراج‌کاری، جواهرسازی، و آب‌کاری است. طلاسازی جزو مشاغل مهارتی است؛ به این معنی که برای اشتغال در آن حتماً باید دورهٔ شاگردی را بگذرانید و مهارت‌های لازم را بیاموزید.

وبگاه مرجع تخصصی طلا و جواهر ایران، به نشانی «www.zar.ir» اطلاعات به‌روزی در مورد طلاسازی در اختیارتان می‌گذارد.
منبعی برای کسب اطلاعات بیشتر